

botande kraften ligga däri, att talet tjugo uppdelades i det med vattnets tal fientliga eldtalet 5 (fackelrunans tal).

Runinskrifter, som på ett tydligt sätt hänföra sig till vattnet, äro sällsynta. Mig veterligt finnes det blott en inskrift, som kan misstänkas vara magisk och uppenbart bör ha haft med vatten att göra. Den befinner sig på en brynsten, funnen i Strøm i Norge. På stenens ena sida står: »må hornet väta denna sten» (*wate hali hino horna*). Då i ristningen ingå tvenne binderunor, är tecknens antal 15. Uträknas emellertid dessa runors samlade talvärde, enligt utharkuppställningen, erhålles talet $180 = 9 \times 20$, alltså nödtvångets tal, kombinerat med vattnets. Givetvis kan ett fall av så föga invecklad gematri även lätt ha uppkommit genom en slump. Ett vida viktigare stöd ger oss den i nordn på flera håll bevarade folktraditionen om talet 20 såsom ett i vattenmagi använt tal, för vilken ovan redogjorts.

21. Den tjugoförsta runan $\diamond$, tecknet för η -ljudet eller snarast $\eta + g$, en bokstav, som föga tagits i bruk, kallas i den angelsaxiska rundikten *Ing*. Tecknet synes i likhet med *t*-runan ha direkt uppkallats efter en gudomlighet. *Ing* har varit en med fruktbarhet och manlig alstringskraft förknippad gud, ursprungligen kanske en stamheros. I norra Skandinavien har ett med angelsax. *Ing* sammanhängande namn förenats med Frejs: den i Uppsala dyrkade fruktbarhetsguden Yngve-Frö kallas på fornisländska *Ingunar-Freyr*. Högst möjligt är, att runans namn ursprungligen betytt 'fallos', en betydelse, som flera etymologer ansatt för namnet *Ings* grundform. I så fall kan en intressant överensstämmelse påvisas med ganska säkert betygd senantik bokstavsmagi.

I vissa kryptografiska eller snarast halvkryptografiska system, varav reflexer bevarats till vår tid (bl. a. i astrologiska handskrifter), kan den 21:a grekiska bokstaven φ ersättas med en figur av omisskännlig fallosliknande form. I en latinsk skämtvers tolkas en det grekiska φ till typen närstående figur ϕ såsom avseende »*testiculi et mentula*». Redan i det semitiska alfabetet hade för övrigt den 21:a bokstaven ett namn, som kunde tolkas såsom betydande 'fallos' (eg. 'spö') och an-